

MZNF 2012 op 16 juni

Veel is er nog niet bekend over het Midzomernachtfeest 2012, maar we kunnen hier al wel een tipje van de sluier oplichten betreffende de ideeën die bij de feestcommissie op dit moment leven. In ieder geval wordt er weer een groots spektakelstuk georganiseerd op het Burghplein en het gaat plaatsvinden op 16 juni. Noteer die datum dus alvast in je kersverse agenda of kalender.

Wildste ideeën

De organisatoren zijn al meerdere keren bijeen geweest om na te denken over het thema. De wildste ideeën komen voorbij. "Liefst zouden we een lokale versie van de bekende bierfeesten laten samenvallen met de integrale uitzending van de EK wedstrijd die Nederland en Duitsland gaan uitvechten in de Oekraïne. De wedstrijdplanning laat dat helaas niet toe. Maar, een spetterend feest gaat het zeker worden!"

Een ander idee is "het thema beachclub en dat in combinatie met een Ameezing Burghplein. Daarbij zou wegens succes de dresscode white kunnen worden geprolonged." Wat het gaat worden is dus nog niet zeker. We wachten het af. Leuk zal het in ieder geval wel weer worden.

Krantenarchief op de website

door Hans Hurkmans

Juli 1994 verscheen de eerste uitgave van de buurtkrant van De Witte Burgh. Totdat de krant in 2007 fuseerde met "Wit op Zwart", de buurtkrant van het Witte Dorp, zijn er zo'n 28 kranten gemaakt. Alle uitgaven zijn nu gedigitaliseerd en op de website www.hetwittedorp.nl geplaatst. Leuk om al die verhalen weer eens terug te lezen!

Natuurlijk kun je op de site ook alle eerdere versies, inmiddels al negen edities, vinden op de website. De redactie van de site werkt nog aan het digitaliseren van alle oude edities van de Wit op Zwart, maar dat is nog een hele uitdaging.

Overigens zijn op de website van het witte dorp allerlei interessante en actuele nieuwtjes te vinden naast veel wetenswaardigheden over het Witte Dorp en de Witte Burgh.

Foto: Maarten van Roesel

• Nog enkele parkeerplaatsen vrij in de St. Odulphusstraat op een woensdagmiddag in januari.

Parkeervergunning en betaald parkeren mogelijk onderdeel van proef in Witte Dorp

Parkeercommissie beperkt zich tot 'neutrale' informatie

door Michel Theeuwen

De parkeercommissie van het Witte Dorp onthoudt zich van gevraagde toelichting op het (bijgaande) stuk dat Cees Donkers namens de groep heeft opgesteld. Pogingen van de redactie om meer te weten te komen over de inhoud van bijgaand stuk dat Cees Donker namens de parkeercommissie van het Witte Dorp opstelde over de pilot die onder leiding van TU/medewerker Arne Wessels uitgevoerd voorbereid wordt in het Witte Dorp en de Schrijversbuurt, hebben niet tot een bevredigend resultaat geleid. Wel is duidelijk dat de groep onder meer vormen van betaald parkeren, de invoering van een parkeervergunning en enkele technische snufjes zoals apps gaat bekijken.

Onderzoeker Arne Wessels reageerde op een bewerking van het ingezonden artikel door de redactie. Hij herkende zijn project niet en plaatste onder

andere de volgende opmerkingen: Uitgangspunt van de proef waren volgens Wessels:

1. Invoeren van flexibele parkeertarieven, tarief afhankelijk van drukte in straat en autobezit (variërend van gratis tot X euro)
2. Het via een app mensen leiden naar (de laatste) vrije plaatsen in de buurt of beste alternatieven
3. Het belonen van sociaal wenselijk parkeergedrag, in de vorm van korting op vergunningen (Technologie van NXP / TomTom kan hiervoor uitkomst bieden).

Wessels nuanceerde wel dat de proef met buurtbewoners verder uitgewerkt moet worden. Ook alternatieven waarbij géén vergunningen aan de orde komen, worden meegenomen.

Deze opmerkingen leidden tot een heel ander verhaal van de redactie. 'Toch betaald parkeren in Witte Dorp' luidde de kop. De onderzoeker had het immers over kortingen en gedifferentieerde tarieven. Dat kan natuurlijk alleen als

er wél betaald moet worden, door bewoners via een vergunning en/of bezoekerspas, door vreemden en bezoekers via de parkeerautomaat. Dat was dus nieuws. Eerder was immers al gebleken dat de buurt niet staat te springen om betaald parkeren. Zo kreeg wethouder Bun de kous op de kop toen hij begin deze eeuw het vergunningparkeren in wilde voeren. En onder meer tijdens de startbijeenkomst van de parkeercommissie kwamen daar ook verontruste vragen over.

De parkeercommissie blijft bij het nu afgedrukte ingezonden stuk omdat het 'neutraal' is: 'Hierdoor worden gevoeligheden bij bewoners over (betaald) parkeren niet geraakt', aldus een van de leden. Maar het staat als een paal boven water dat de commissie allerlei mogelijkheden bekijkt waar veel bewoners van het Witte Dorp moeite mee hebben; ze wil daar nu blijkbaar nog niet mee naar buiten komen. Alleen buitenstaander Arne Wessels, natuurlijk niet zo bekend met de werkwij-

ze van de commissie en de 'gevoeligheden' in de buurt, kwam gewoon oprecht met de werkelijke onderzoeksopzet.

Het onderzoek en de pilot leiden niet meteen tot betaald parkeren en ook een vergunning hoeft niet meteen aangevraagd te worden, dat is ook wel duidelijk. Volgens Cees Donkers is het de bedoeling van het onderzoek om na te denken over voorstellen/scenario's om de parkeerdruk te verminderen. Pas als er daadwerkelijk een probleem wordt ervaren, kan invoering van die voorstellen overwogen worden.

Lees verder: *Parkeren in Witte Dorp*, pagina 7

In dit nummer:

- Nieuwe pastor 3
- Familie Baijens 4
- Terugblik MZNF 5
- 58 jaar burens 8

Foto: Maarten van Roessel

• De tweede gang, het hoofdgerecht, staat op tafel en bijpassende wijn is ingeschonken.

Buurtbewoners gaan voor Walking Dinner

door Maarten van Roessel

Op zaterdagavond 15 oktober werd voor de tweede keer met succes een Walking Dinner georganiseerd in de wijk. Opvallend was het groot aantal jonge buurtbewoners die zich inschreven voor de avond. In totaal hebben 33 stellen meegedaan aan de eet-avond, 21 stellen meer dan het jaar ervoor. In 2010 waren het voornamelijk bewoners uit De Witte Burgh, in de tweede editie was er ook veel animo vanuit Het Witte Dorp. De organisatie lag weer in handen van Karin van de Kerkhof en Helen Joor.

'De simpelheid van het concept is het mooie van onze

Walking Dinner' volgens Karin, 'en als je zoiets voor de tweede keer organiseert heb je er wat meer handigheid in gekregen'. Het diner, een voor-, hoofd- en nagerecht, vindt voor elk stel op drie verschillende adressen plaats steeds in een wisselende samenstelling. Zelf hoeft je maar één gang klaar te maken. De organisatie zorgt voor een kloppend schema.

Gezelligheid

Naast alle lekkere gerechten, bij een ander is het eten altijd lekkerder, gaat het eigenlijk meer om de gezelligheid en het kennismaken met buurtbewoners die je vaak nog nooit hebt gezien.

'Als je met iemand aan tafel hebt gezeten is dat toch anders als je deze persoon later op straat of bijvoorbeeld

op Koninginnedag tegenkomt' zegt Karin, 'en na alle positieve reactie gaan we zeker weer een Walking Dinner met nagenoeg dezelfde formule in oktober 2012 organiseren'. Vanwege het grote aantal aanmeldingen werd de afsluitende borrel, de eerste keer was deze nog bij een bewoner thuis, in café Strauss gegeven. Ook dit was een succes, het café zat aardig vol tot in de late uurtjes.

Dit jaar konden belangstellenden zich aanmelden via de website www.hetwittedorp.nl, wat erg handig was. De enige probleempjes waar de organiserende dames tegenaan liepen waren het aantal stellen, het moet een drievoud zijn, en de afzeggingen na de deadline. Maar op een creatieve manier werd hier een passende oplossing voor bedacht.

Schilderbeurt Witte Dorp start in maart

door Michel Theeuwen

Het gaat nu hard met de schilderbeurt van het Onderhoudsfonds. In december is gestart met het opnemen van de huizen. Voor 29 februari moeten alle offertes rond zijn zodat van maart tot oktober de schilderklus aangepakt kan worden. De leden van het fonds hebben op 21 november ingestemd met de werkwijze. Ook niet-leden kunnen weer aansluiten.

Individuele offerte

Uit een eerste opname door een adviesbureau is gebleken dat het schilderwerk redelijk in orde is. Maar drie zaken kunnen voor complicaties zorgen: veel draaiende delen van hout of staal zijn slecht en moeten mogelijk vervangen worden; diagonale scheuren in het metselwerk zullen gerepareerd moeten worden en de balkons blijven problematisch. Per woning wordt bekeken wat er precies gedaan moet worden. Het normale schilderwerk plus eventueel meerwerk levert dan een individuele offerte op. Als het Onderhoudsfonds instemt, is het ook mogelijk om bijvoorbeeld

het schuurtje en de tuilmuren zelf te schilderen. Dat geldt dan als minderwerk.

De gevels zijn bij de vorige grote beurt in 2000 onder grote druk gestraald. Nu gaat dat schoonmaken onder lage druk. Dat is beter voor het metselwerk, maar kost wel meer tijd en werk.

Het werk wordt dit keer uitgevoerd door schildersbedrijf Coolen alleen. Gekozen is voor een selectie in plaats van aanbesteding. Dat zou in eerste instantie goedkoper kunnen zijn, maar vervolgens weer tot hogere meerwerkkosten kunnen leiden. Coolen was een van de drie bedrijven die de vorige schilderbeurt op zich namen. De ervaringen van toen zijn goed.

Gemiddelde prijs

De gemiddelde prijs van de schilderbeurt per woning is 4751 euro. Leden van het Onderhoudsfonds hebben gespaard voor de klus. Als de offerte per woning is opge maakt, zal ook blijken welk bedrag bijgestort moet worden. Dat moet vóór 29 februari gebeuren. Meerwerk moet afgerekend worden met het schildersbedrijf.

De schilderbeurt 2012 wordt begeleid door buurtbewoner Peter Meeuwis van Meeuwis Bouwbeheer.

Over de toekomst wordt nog nagedacht onder de naam OHF3 (Onderhoudsfonds 3, het huidige contract is het tweede van 12 jaar).

Voorlezers gezocht

De VoorleesExpress Eindhoven is op zoek naar vrijwillige voorlezers voor alweer het achtste seizoen van de VoorleesExpress. Het nieuwe seizoen gaat begin 2012 van start.

Als voorlezer bezoek je 20 weken lang één of meer gezinnen met kinderen met een taalachterstand. Aan deze kinderen lees je interactief voor, uit prentenboeken. Je levert hiermee een belangrijke bijdrage aan de taalontwikkeling van deze kinderen.

Flexibel

Ben je flexibel en enthousiast? Houd je van kinderen en van boeken? Meld je dan aan als voorlezer!

Contactpersoon is Daphne Lemmens, telefoonnummer 040 6204620 of mail: d.lemmens@bibliotheekeindhoven.nl. Voor meer informatie over de VoorleesExpress: www.voorleesexpress.nl

Colofon De Witte

Redactieadres:

Het Witte Dorp:
Sint Adrianusstraat 1
De Witte Burgh:
Gebroeders van Doornestr. 11

Redactie:

Wieger Cornelissen,
Hans Hurkmans,
Paula van Overveld,
Maarten van Roessel,
Marion Steegh,
Nel Stevens en
Michel Theeuwen

Druk: Koppie Koppie,
Eindhoven

Kopij of tips:

op cd of per e-mail:
dewitte@paulissimo.nl

De redactie behoudt zich het recht voor stukken in te korten.

Internet:

www.hetwittedorp.nl

René Wilmink: 'Werkweken van zeventig tot tachtig uur zijn de regel'

Nieuwe pastor in de Joriskerk

Als ik 's ochtends om negen uur aanbel bij de pastorie aan de Jorislaan doet René Wilmink zelf open. Met een vriendelijke lach wordt ik welkom geheten en terwijl hij mijn jas aanneemt begint de telefoon te rinkelen. Daar zal het niet bij blijven die ochtend. Regelmatig moeten we ons gesprek onderbreken voor gasten, sollicitanten die een afspraak willen maken of collega's die om advies vragen. De telefoon rinkelt om de vijf minuten.

door Wiegier Cornelissen

"Werkweken van zeventig tot tachtig uur zijn de regel", zegt René daarover. "Het zijn drukke tijden. Je zou kunnen stellen dat ik in Eindhoven leiding geef aan een reorganisatie waarbij we terug gaan van twintig naar maximaal tien kerken. En daarnaast gaat het pastorale werk natuurlijk gewoon door". Wilmink verzorgt nog elke dag een kerkdienst. Hij noemt dat een ijkpunt: "je moet weten waarvoor je het doet".

René is een energieke man van 37 jaar. Hij kwam ter wereld in een ziekenhuis in Hengelo en beleefde zijn jeugd in het Twentse kerkdorp Bornerbroek in de omgeving van Almelo. Na de havo gaat René op 18-jarige leeftijd naar het Bisdom Den Bosch waar hij filosofie en theologie studeerde aan het Sint Jans centrum. In juni 1998 werd hij tot priester gewijd waarna hij tien jaar werkzaam was in Handel. Voor een eerste benoeming is dat relatief lang.

Nieuwe parochie

Hierna volgden kortere aanstellingen in Den Bosch en later in Breugel. In de zomer van 2011 werd hij gevraagd voor een baan in Eindhoven. Hier geeft hij leiding aan de nieuwe parochie die per 1 januari van dit jaar is gevormd in het Zuidelijke deel van Eindhoven.

Foto: Wiegier Cornelissen

• **Pastor Wilmink bladert in De Witte: 'een mooie krant!'.**

Sinds dit jaar is Eindhoven verdeeld in twee parochies. Eén boven het spoor en één ten zuiden van het spoor. Binnen elke parochie blijft een beperkt aantal kerken in gebruik.

Er ligt een plan om in elk stadsdeel nog één kerk in gebruik te houden. Uiteraard hoort de Joriskerk in Stratum daarbij maar ook de Martinuskerk in Tongelre, de Lambertuskerk in Gestel, De Trudokerk in Strijp en mogelijk ook de Paterskerk in het Centrum. Helemaal zeker is dat laatste nog niet omdat er nog gesproken wordt over het openhouden van de Catharinakerk. Op dit moment zijn er nog veel meer kerken in gebruik maar deze kerken worden in de periode tot 2015 gesloten.

Tussen zijn drukke bezigheden door probeert René nog tijd te vinden voor zijn hobby's. "och ja, die bestaan ook nog". Hij houdt van fotograferen, luistert erg graag naar muziek, speelt piano en zingt graag. Voetbal heeft zijn interesse wel, maar hij maakt er geen tijd voor vrij. "Er zijn pastores die er een mis voor verzetten, maar ik beperk mij tot het bekijken van een paar wedstrijden tijdens een EK of WK."

Inspiratie

Voor het slapen neemt hij de tijd om wat te lezen. "Geen romans hoor. Ik ben nog bezig met een studie systematische theologie wat een specialisatie is binnen de theologie." Die studie volgt

Wilmink om inspiratie op te doen. "Om te kunnen geven moet je blijven ontvangen."

Het is Wilmink in de grote stad Eindhoven opgevallen dat er veel eenzaamheid voorkomt: "En beslist niet alleen onder de oudere mensen. Er is een nood aan samenhang. Mensen lijken niet meer te weten hoe ze dat moeten doen. We moeten de stad in en bij de mensen willen zijn." Wilmink wil zijn pastorie na de dienst openstellen voor de kerkgangers. De huiskamer van de pastorie moet een thuis zijn voor de mensen. "Mensen moeten na de mis een plek hebben om bij te praten onder het genot van een kopje koffie."

Voor u geknipt

Deken Wilmink geïnstalleerd

door Dominique Elshout
e-mail: d.elshout@ed.nl

EINDHOVEN - „We willen een groot accent leggen op mensen die het niet redden. We moeten de 'nissen van de samenleving' op zien te zoeken. Er is ongelooflijk veel eenzaamheid in de stad. Dan heb ik het ook over jonge mensen die zich alleen voelen, omdat wat hen echt bezighoudt geen resonantie krijgt.”

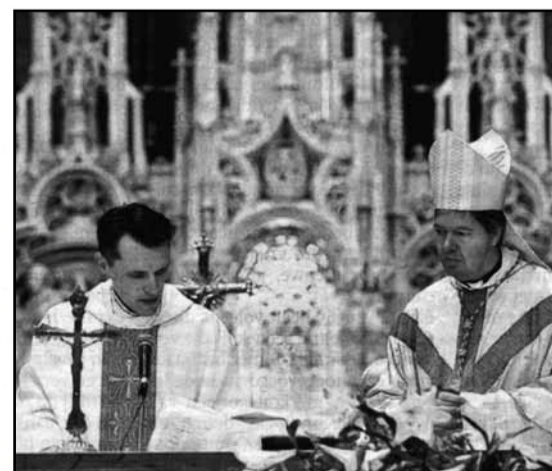
René Wilmink, gisteren geïnstalleerd als deken en pastoor van de Sint-Jorisparochie in Eindhoven,

maakte voorafgaand aan zijn installatie duidelijk wat hij ziet als een voornaam taak van de kerk onder zijn leiding.

In een mis van twee uur in een volle Sint Joriskerk beloofde Wilmink zich in te zetten voor het verspreiden van Gods woord en zich met grote nauwkeurigheid te houden aan de kerkelijke wetten. Zijn installatie vond plaats in aanwezigheid van hulpbisschop R. Mutsaerts van het bisdom 's-Hertogenbosch. Diverse Eindhovense gilden luisterden de mis op. Ze begeleidden

Wilmink na afloop naar het Parktheater, waar een samenzijn was met parochianen van de nieuwe Sint Jorisparochie. Deze is op 1 januari 2012 ontstaan na een fusie van de parochies Binnenstad, Stratum, Tongelre, Gestel, Strijp, Heilig Hart van Jezus en de oude Sint Jorisparochie. In Eindhoven-Noord is op dezelfde wijze één parochie ontstaan: de Sint Petrus-parochie.

Het dekenaat van Wilmink omvat Eindhoven, Nuenen, Gerwen, Aalst-Waalre, Nederwetten en Veldhoven.

In aanwezigheid van hulpbisschop Mutsaerts (rechts) wordt René Wilmink als deken en als pastor van de Sint-Jorisparochie geïnstalleerd in de Eindhovense Joriskerk. foto René Manders

Bijna 75 jaar familie Baijens op 1e Wilakkersstraat 27

'Huis nooit doorsnee geweest'

Al sinds het Witte Dorp gebouwd werd woont de familie Baijens op 1e Wilakkersstraat 27. Theo Baijens en Jeannette Baijens-van de Ven trouwden erin. Zoon Karel verliet de woning in 1970 om te trouwen, maar haalt nog graag herinneringen op aan de buurt en het huis. Theo overleed er in 1988, vier jaar geleden ging Jeannette naar Wilgenhof waar de 97-jarige dame nog steeds woont. Dé kans voor kleinzoon Ivo om een wens uit te laten komen: sinds 2007 woont hij op het familieadres.

door Michel Theeuwen

Foto's: Michel Theeuwen

• Jeannette, Karel en Ivo Baijens in Wilgenhof.

zolder, herinnert zoon Karel zich nog. "Hier om de hoek op de Heezerweg kwamen de strontwagens nog de beerputten leegscheppen." Dus was het ook duur. "Mensen keken naar de wijk op: de huur was zo hoog, dan moest je wel goed geld verdienen", aldus Karel.

Zeven kinderen

Het had niet veel gescheeld of de familie Baijens was na de oorlog al weggetrokken uit de 1e Wilakkersstraat, vertelt het drietal. Vader Baijens werkte op personeelszaken van de gemeente Eindhoven onder de latere minister-president Beel. Hij haalde Theo Baijens de laatste maanden van de oorlog naar Londen en had hem ook mee naar Den Haag willen nemen. "Hij had zelfs al een woning geregeld. Maar Theo wilde niet. Ik ben een Eindhovenenaar en ik blijf hier, zei hij", diept Jeannette Baijens herinneringen op. Zeven kinderen kregen

Theo en Jeannette. Zodat ze met zijn negenen in het huis woonden waar Ivo nu alleen woont.

Karel Baijens (1942), gepensioneerd leraar exacte vakken aan onder meer de Aloysius mavo, vertelt ontzettend als het over 'vroeger' gaat. Achter de 1e Wilakkersstraat was een weiland; na het gangetje met een heg was er niets meer. Daar stonden na de bevrijding de kapotte jeeps en vrachtwagens die bij de DAF aan het Burghplein gerepareerd werden. "We gingen er vaak spelen, al mocht dat niet van

vader. We hebben een keer kogels gevonden en in het vuur gegooid, dat ging van pieuw, pieuw. Met mijn oudere broer hebben we een keer een jeep gestart en in de sloot gereden." De buurt leverde ook veel speelkameraden op, herinnert Karel zich. Sommige bekender dan de anderen, zoals componist Harrie van Hoof en zanger Peter Koelewijn. "Ze gingen oefenen bij de burens op de piano en ik moest komen kijken", herinnert moeder Baijens zich nog. De eerst 'clip' voor 'Kom van dat dak af' werd opgenomen op het schuurtje aan de 1e Wilakkersstraat 29.

Geen doorsnee

Lang had mevrouw Baijens het tegengehouden, maar dat kon niet langer: in 2007 moest ze het huis verlaten en in Wilgenhof gaan wonen. Dat is ook nieuws voor verhuurder Fortis; ze was de langstzittende huurder. Het bezoek van een directeur, grijpt Jeannette Baijens aan om voor haar kleinzoon te pleiten. "Ik vertelde hem dat mijn kleinzoon ook een bod op het huis had gedaan. Het zou fijn zijn als de woning in de familie bleef, zei ik."

Volgens Ivo – als oudste zoon in de familie ook stamhouder van de ruim 350 jaar in Eindhoven wonende Baijensfamilie - heeft dat zeker effect

gehad. En zo kon hij in de woning trekken waar hij al zo vaak met zijn ouders op bezoek was geweest. "Ik heb een band met dit huis. Het lijkt of ik er al eeuwig kom. Eigenlijk wilde ik nooit een rijtjeshuis. Maar dit is echt iets anders. Het huis is nooit doorsnee geweest. Het is modern, ook is het 75 jaar oud."

Het opknappen bestond naast het complete stuken, schilderen en verbeteren van de elektriciteit voornamelijk uit het terugbrengen van oude elementen: het schoonmaken van de terrazzo vloer en de tegeltjes in de hal en voor de open haard bijvoorbeeld. "En de schuifdeuren heb ik teruggezet. Die stonden nog bij vader in de schuur."

Prachtig

Niet alleen het huis, ook de buurt trok hem. "Het Witte Dorp heeft de sfeer van een dorp in de stad. Het is er gezellig, je kunt van elkaar op aan. De straatbarbeque, de buurtfeesten op het plein, prachtig." En dan is er nog de Lichtjesroute. Nadat hij een keer gevraagd had of hij iets kon doen ("Kan ik meehelpen?") is Ivo Baijens holderdebolder in het bestuur gerold. Sinds 1 januari is hij voorzitter van de Stichting Lichtjesroute. "Er moeten meer jongeren actief worden. En we moeten meer doen om de Lichtjesroute aantrekkelijk te houden. Ook op het Burghplein."

• Ivo Baijens bij 'zijn' woning: 1e Wilakkersstraat 27.

MZNF nieuwe stijl was groot succes

door Wieger Cornelissen

Sinds 2000 organiseren de wijkverenigingen in het Witte Dorp en de Witte Burgh elk jaar rond de Zonnewende een midzomernachtfeest op het Burghplein. Na het feest van 2010 werd de organisatie overgedragen aan een nieuwe groep enthousiastelingen. Op 18 juni 2011 zetten zij de traditie voort met een spetterende "white edition". Geïnspireerd door Spaanse zomerfeesten was alle gasten gevraagd om in witte kleding te verschijnen.

Om vijf uur in de middag werd afgetrapt door een keur aan brandweerwagens die met loeiende sirenes het Burghplein op kwamen rijden. Die sirenes trokken de aandacht van menig buurtbewoner. Een enkeling vroeg zich bezorgd af of de bliksem was ingeslagen. Zo trok het feest haar eerste bezoekers.

Toen het begon te regenen bleek de tent groot genoeg om

• In het wit gestoken; Mark Haans en Rolf Koole, beide organisatoren van het MZNF 2011.

Foto: Wieger Cornelissen

alle activiteiten te huisvesten. De kinderspellen, de wijnproeverij met wijnen van Van Eijk, de beste wijnhandel van Nederland, de Salsa dansers en de barbecue van Nol Verberne. En passant werd ook nog een geldbedrag opgehaald voor de Stichting Bram!

Het thema van het Midzomer-

nachtfeest verandert elk jaar maar één component komt steeds weer terug. Vanaf tien uur s avonds jaagt een diskjockey de gasten de dansvloer op. Dit jaar was de Stratumse harmonie St.Cecilia uitgenodigd om de aanwezigen hiervoor in de stemming te brengen. Tussen half negen en tien over-

bruggen zij het spreekwoordelijke gat tussen de barbecue en het dansfestijn. En wel op een heel speciale wijze.

Wijkbewoners werd de kans geboden om mee te zingen met de muziek van de Harmonie die voor deze gelegenheid enkele populaire nummers als Delilah, Halleluja, Brabant en

Proud Mary op het repertoire had gezet. Uit de wijk hadden Gerard van der Vleuten, Iris Janssen, Jonneke Reeser en Pascal Hermkens zich aangemeld om deze nummers mee te zingen.

Pascal liet zich bij de vertolking van Brabant vergezellen door haar zussen. En Gerard vormde bij het zingen van We'll meet again een duet met Ingrid van Meeteren, klarinettist van de harmonie. Jonneke en Iris dachten solo op te treden maar daar kregen ze de kans niet voor!

Alle acts leidden tot een massale samenzang. Terwijl de regen flink tekeer ging, hoste het publiek in polonaise door de tent en zong, geholpen door de geprojecteerde teksten, uit volle borst mee met de zangers. Tijdens het aansluitende swingfeest bleven opvallend veel muzikanten 'plakken'. Aan de rand van de dansvloer wel te verstaan waar zij met een of meerdere pilsjes in de hand tot in de kleine uurtjes doorgingen. De vele uren die in de voorbereiding was gestoken hebben zich uitbetaald!

Foto's: Eef Schellens

• vlnr: Pascal Hermkes zingt Brabant, Iris Jansen vertolkt Hallelujah bekend van Leonard Cohen en Jonneke Reeser zingt Proud Mary.

De week voor het MZNF op 18 juni bleven we de weerberichten in de gaten houden, de voorspellingen bleven slecht. Gelukkig hadden we al besloten dat we een grotere tent zouden nemen. Maar ja, er hadden zich inmiddels ook al ruim 100 mensen opgegeven voor de BBQ, het orkest zou ook op tijd moeten gaan opbouwen, de wijnproeverij moest nog een plek krijgen samen met de kinderactiviteiten. Onze speculaties van een klein Cubaans dorp met verspreid over het plein leuke plekken en terrasjes, etende mensen onder de bomen en de kinderen in de speeltuin moesten we in de laatste dagen nog omzetten naar extra aanbouwtenten (die gelukkig al in bezit waren van de buurtvereniging) en een lastige logistieke puzzel voor het optimale gebruik van de tent. Terugblik MZNF

Zaterdagmiddag 17:00, na twee dagen hard werken stonden we allemaal fris gedoucht gereed voor de gasten, het wachten was ook op de brandweer want die zouden voor ons het feest komen openen speciaal ook voor stichting Bram. Met 6 wagens kwamen ze uiteindelijk uitgerukt omdat het hele team het initiatief te leuk vond om in de kazerne te blijven. Bram mocht zelf als eerste spuiten en daarna in de hoogwerker mee naar een uitzicht dat nog nooit iemand van het Witte Dorp heeft gehad. De sirenes van de brandweer hadden hetzelfde effect als de rattenvanger van Hamelen; de buurtgenoten trotseerden de buien en ons feest was begonnen.

De grote tent is daarna eigenlijk niet meer leeg geweest en de verschillende activiteiten liepen in elkaar over. De kinderen waren al snel aan het schminken en buttons aan het maken en op de wijnproeverij van Van Eijck stonden mensen soms met hun voeten in het water de genieten van de wijnen. Wat later kregen de arme mensen van Verberne het zwaar te verduren omdat de vloer in hun BBQ tent niet alleen blank stond maar ook omdat de pannen tot twee keer toe vollieden met water dat van de grote tent kwam. Daarna bleef het dringen in de tent omdat naast alle eters de harmonie ging opbouwen en we ook nog een dansdemonstratie van Cubananza gepland hadden.

De sfeer zat er echter goed in en onze buurt heeft laten blijken dat een beetje regen de pret niet mag verstoren. De massale opkomst van in het wit geklede buurtgenoten gaf voldoende zomers gevoel.

Drukbezocht
De laatste grote activiteit voordat het dansfeest zou starten was een spetterende karaoke show van de Harmonie St Cecilia. Die hebben vele uren voorbereiding gestoken in het instuderen van moderne hits en hebben samen met de buurtgenoten die zich als zanger ingeschreven hadden de handen wel in de lucht gekregen. Het ouderwetse swingfeest was daarna weer een waardige afsluiter van een drukbezocht MZNF 2011 dat al

tijdens de avond veel complimenten kreeg.

Tegen het einde van de avond kwam de moeder van Bram nog naar ons toe. Naast dat ze erg blij was met het geld dat we ingezameld hadden via de loterij, de mystery wine en de Bram salade, kwam ze toch even melden hoe bijzonder zij en vooral Bram zich gevoeld hadden deze dag: "bij de prijsuitreiking stond Bram echt te glunderen...". En daar doen we het toch allemaal voor!

Het nieuwe team van dit jaar heeft al besloten volgend jaar weer de schouders eronder te zetten, en dan maar hopen op beter weer! Onze dank gaat in ieder geval nog uit naar de sponsors van dit jaar en de vrijwilligers die met vele handen de zaak hebben later draaien.

Tot volgend jaar!
Mark Haans

Men neme een Vin du Dok

Van een Vin du Dok - de buurtwijn van oudsher - heeft wijnkenner en hobbykok Mark Haans (46) nooit een druppel gedronken. Hoewel hij al 18 jaar in het Witte Dorp woont, moet hij ook concluderen dat hij pas veel later echt is gaan 'inburgeren'. Eigenlijk sinds dat zijn vrouw Resie Haans (40) met hond Jip (17!) in 2005 bij hem aan de 2e Wilakkersstraat kwam wonen. Het nam helemaal een vlucht na de geboorte van hun dochter Lara (3,5) en het organiseren van het Midzomernachtfeest vorig jaar.

door Paula van Overveld

Marks vorige woning aan de Geldropseweg maakte plaats voor de uitbreidingsplannen van DAF. De gunstige uitkoopdeal stelde hem 18 jaar geleden al in de gelegenheid om dit ruime en uitgebouwde huis aan de 2e Wilakkersstraat te kopen. "Ik was toen nog vrijgezel en mijn vrienden zaten door heel Nederland. Dus die eerste jaren was ik nauwelijks thuis. Ik weet nog dat ik toen eens op straat geïnterviewd werd door een buurtjournalist over het Midzomernachtfeest. Ik had wel een tent op het plein zien staan, maar had geen flauw idee wat er te doen was. Ik was daar helemaal niet mee bezig, zat in een hele andere levensfase dan al die mensen met kinderen om me heen." Nu, zoveel jaren later is Mark grappig genoeg een van de kartrekkers van datzelfde Midzomernachtfeest. "Tja, ik heb jaren gebruik kunnen maken van deze wijk en ik vond het tijd om eens iets terug te doen."

Uit de hand gelopen

In het Witte Dorp voelen de 'Haansjes' zich prima thuis. "Zeker met Lara is het ideaal. Het is hier een sociale en gezellige buurt waar we nog jaren toe kunnen", vertelt Resie, die in het dagelijks leven senior marketeer bij Interpolis is.

Ze vertellen lachend dat hun wijnhobby wel een beetje uit de hand gelopen is. Mark bracht Resie niet zonder suc-

Foto: Paula van Overveld

• Als ze eters krijgen bepalen Resie en Mark Haans eerst de wijnkeuze en vervolgens het bijpassende gerecht.

ces de liefde voor wijn bij, want inmiddels volgen ze na hun wijnbrevet samen een specialistische wijnopleiding. Hun vakantiebestemming is altijd gekoppeld aan een mooi wijngebied. En ja, als ze eters krijgen, vragen ze zich eerst af wat ze zullen gaan drinken om vervolgens te bedenken wat ze er bij zullen eten. Mark gaat twee keer per jaar met mensen van zijn organisatieadviesbureau OOR naar Reims voor de champagne. Hij laat er voor zijn relaties zelfs een magnum met eigen etiket botelen.

Alpe d'Huez

Aan de Alpe d'Huez-poster op het raam, zit een ontroerend verhaal vast. "Afgelopen zomer is mijn broer Eloy overleden aan nierkanker. In zijn vrije tijd was hij een fervent wielrenner. Ik heb hem beloofd om voor hem de Alpe d'Huez* te beklimmen. Hij wilde dat ik dat dan op zijn fiets zou doen en samen met hem. Dus samen met de urn met zijn as." Mark vormde het team 'met Eloy de berg op', waarvan ook Eloy's compagnon in de huisartsenpraktijk en fietsvrienden deel uitmaken. "Dat wordt wel heel bijzonder. Het zal dan vechten worden tegen de emoties en de zwaartekracht." Maar nu is Bourgondiër Mark vooral aan het vechten tegen de kilo's, waarvan hij er inmiddels al 'een aantal kwijt is'.

Het recept

"Voor de winter is een zware, rode wijn toepasselijk. Een mooie rode Gigondas uit de Côte du Rhône. Daar hoort een mooi, groot stuk vlees

bij", aldus Mark. Vandaar de keuze voor dit recept. Maar eerst geeft hij de pollepel door aan Jerphaas de Hoogh, omdat 'ik heel benieuwd ben naar zijn kookkunsten en dan natuurlijk ook naar de wijn die hij erbij gaat schenken'.

Lamsbout met Toscaanse aardappels

Benodigdheden:

- lamsbout van 1 kg van een goede slager (bijvoorbeeld van Keurslager Verberne op de Heezerweg)
- grote braadslee
- 50 gram roomboter
- olijfolie
- verse rozemarijn
- verse knoflook
- kernthermometer (te koop bij Keurslager Verberne)
- vastkokende aardappels

Bereiding:

Maak inkepingen van circa 2 cm in het vlees en stop er naar smaak ontvelde knoflooktenen in. Maak eens zoveel inkepingen waarin je takjes rozemarijn stopt. Braad het vlees rondom bruin in een pan waarin je de roomboter wit laat opschuimen, waarna je een flinke scheut olijfolie toevoegt. Neem de bout uit de pan en doe het vlees in een ingevette braadslee in de oven die voorverwarmd is op 100 graden. Om het vlees mooi rosé te krijgen, moet de kerntemperatuur 55 graden zijn.

Heb je geen kernthermometer tot je beschikking, koop of leen er een of vraag aan je slager hoe lang het vlees in de oven moet staan. Via deze slow food-methode zal dat rond de 1,5 tot 2 uur zijn. Hoe langzamer het vlees gaart, hoe sappiger het blijft. Schil intussen vastkokende aard-

appels. Snijd ze in vieren. Gaar ze in een pan met een goede bodem olijfolie samen met verse takjes rozemarijn in drie kwartier tot een uur.

Is het vlees klaar en de rest van het eten nog niet, wikkel de bout dan in aluminiumfolie en laat hem even rusten. Het mooiste is om de bout in zijn geheel te serveren en aan tafel te verdeelen. Serveer er een groente naar keuze bij.

* Het geld dat Alpe d'Huez'sers ophalen komt ten goede aan het KWF Kankerfonds. Ook bij Marks teams is sponsorgeld altijd welkom. Weten hoe? Ga naar: www.opgevenisgeenoptie.nl en type dan in: actiepagina's en bij 'zoeken': Mark Haans. Ook is daar het uitgebreide verhaal over Marks broer te vinden.

Uit de oude doos

Foto: Thomas Johannes van Waveren

• Er is veel veranderd in het Witte Dorp. Zo rijdt er geen melkboer met paard en wagen meer door de straten, heeft de DAF-fabriek plaatsgemaakt voor nieuwe woningen en zijn ook de vroegere lantaarnpalen verdwenen. Hier is er nog een van de oude stempel te zien in de Odulphusstraat, gemaakt door Thomas Johannes van Waveren, destijds bewoner van Burghplein nr 7. De sneeuw keert wellicht dit jaar nog terug... (Hans Hoekstra)

Autovrije zondag in Schalmstaat

door Marco Jonkers

In juli begonnen onze kinderen al te vragen: "Papa wanneer is er weer het feest van de straat". Op zondag 18 september '11 was het eindelijk weer zover en werd volgens goede traditie de autovrije zondag gehouden in de Schalmstraat. De duistere weersvoorspellingen met veel wind en regen bleven ons bespaard. Buurtbewoners uit alle leeftijdscategorieën waren uitgenodigd, baby's, peuters en kleuters en hun ouders, studenten en een grote groep senioren uit de residentie vierden samen feest.

Studentenleven

De studenten uit het studentenhuis Schalmstraat 28, waren voltallig aanwezig. We konden ons studentenleven een stukje herbeleven in de grote bungalowtent met "luxe" loungebank en een groot scherm met spelcomputer die zij voor ons hadden

ingericht. Terwijl de peuters en kleuters op deze computer aan het spelen waren genoten de studenten van het springkussen.

Naast koffie, thee, frisdrank en een hapje was er ook dit jaar weer de ijsmachine. Deze vond gretig aftrek bij zowel de kinderen als volwassenen. In de middag hebben we onbeperkt friet gegeten uit de door ons bestelde frietkar.

Enthousiast

Na het eten was er weer een leuke - interactieve - quiz in het teken van mobiliteit. Iedereen deed enthousiast mee bij het roepen van de antwoorden. Voor de winnaars waren er een aantal prijzen, waaronder een etensbon voor het restaurant in de Wilgenhof. Deze succesvolle dag werd afgesloten met het oplaten van ballonnen met adreskaarten. Er zijn in het totaal 10 kaarten teruggekomen, waarbij de afstand varieert van enkele meters (balkon van de residentie) tot meer dan 300 kilometer in het Duitse Visselhövede.

Foto: Marco Jonkers

• De dag werd afgesloten met het oplaten van ballonnen met adreskaarten.

Samengevat was het weer een leuke, geslaagde dag, waarbij alle leeftijden uit de Schalmstraat elkaar weer konden ontmoeten. Iedereen bedankt voor de komst en tot op de volgende autovrijezondag.

Kaart van:	Waar gevonden?	Afstand:
Bram, nr 8c	Schalmstraat 2-36, Eindhoven	50 meter
Jan Remmits, nr 2-10	Burghstraat, Eindhoven	120 meter
Jark, nr 33	Oeffelt, Nederland	43 km
Els Tnaven-Rats, nr 2-16	Milsbeek, Nederland	45 km
Ben Tellegen, nr 2-62	Gennepe (vlakbij duitse grens), Nederland	48 km
Freek, nr 28	Kleve, Duitsland	60 km
Nico, nr 28	Rhede, Duitsland	95 km
Nienke, nr 28	Rhede, Duitsland	95 km
Merel, nr 4b	Weseke-Holthausen, Duitsland	112 km
Marty, nr 26	Visselhövede, Duitsland	327 km

(Ingezonden mededeling)

Parkeren in het Witte Dorp

Het vraagstuk van het parkeren in het Witte Dorp wordt al ruim 3 jaar onderzocht door een werkgroep. Dit onderzoek kent tot nu toe een drietal fases. Aanvankelijk is gestart met het in beeld brengen van het vraagstuk door een enquête. Deze heeft uitgewezen dat er gemiddeld één openbare parkeerplaats per woning beschikbaar is in onze wijk en veel andere vooroorlogse woonwijken binnen en net buiten de Ring. In deze fase zijn studenten van de TUE aan de slag gegaan om dit onderzoek aan te vullen en analyses te maken voor oplossingsrichtingen. Daarbij hebben zij interviews gehouden met bewoners om meer gedetailleerd informatie te verkrijgen en ook een meer persoonlijke kijk hierop te ontwikkelen. Ook hebben zij via internet deze uitkomsten gedeeld en konden geïnteresseerden reageren. In deze fase zijn aan het eind 'out of the box' ideeën ontwikkeld en voorstellen gedaan. Deze zijn gepresenteerd op een informatie avond in de Wilackersschool. Deze presentatie is via internet tv uitgezonden en kan nog steeds worden bekeken op www.citytv.nl onder Witte Dorp. Conclusie was dat er nog voldoende 'restcapaciteit' aan parkeerplaatsen was maar dat mensen bereid zouden moeten zijn om op piekmoment een rondje extra te rijden om in de straat nog een overblijvende lege parkeerplaats te vinden. Er werden ingenieuze voorstellen gedaan om ook op elektronische wijze deze lege parkeerplaatsen te kunnen vinden.

In fase 2 zijn twee stagiaires van faculteit Industrial Design TUE hiermee verder gegaan en werd een voorstel ontwikkeld om in samenwerking met NXP op de High Tech

Campus het door dit innovatieve bedrijf ontwikkelde systeem voor rekening rijden ook te benutten voor mogelijke toepassing op het parkeervraagstuk. Een van de ontwikkelde ideeën was een applicatie ('App') voor de mobiele telefoon te ontwikkelen die zou aangeven hoeveel parkeerplaatsen nog vrij waren en waar in de buurt meer vrije plaatsen beschikbaar zijn. Het 'belonings systeem' zoals dat momenteel bij rekeningrijden buiten de spitsuren als pilot is inge-

voerd zou ook in een pilot voor het witte dorp kunnen worden ontwikkeld aldus het voorstel van de stagiaires. Ook dit voorstel is via een video filmpje gepresenteerd in het najaar van 2010. Conclusie van deze fase was dat dit in een pilot verder zou moeten worden uitgewerkt met professionals.

Fase 3: Voor deze uitwerking is financiële ondersteuning aangevraagd door de TUE om in aanmerking te komen voor

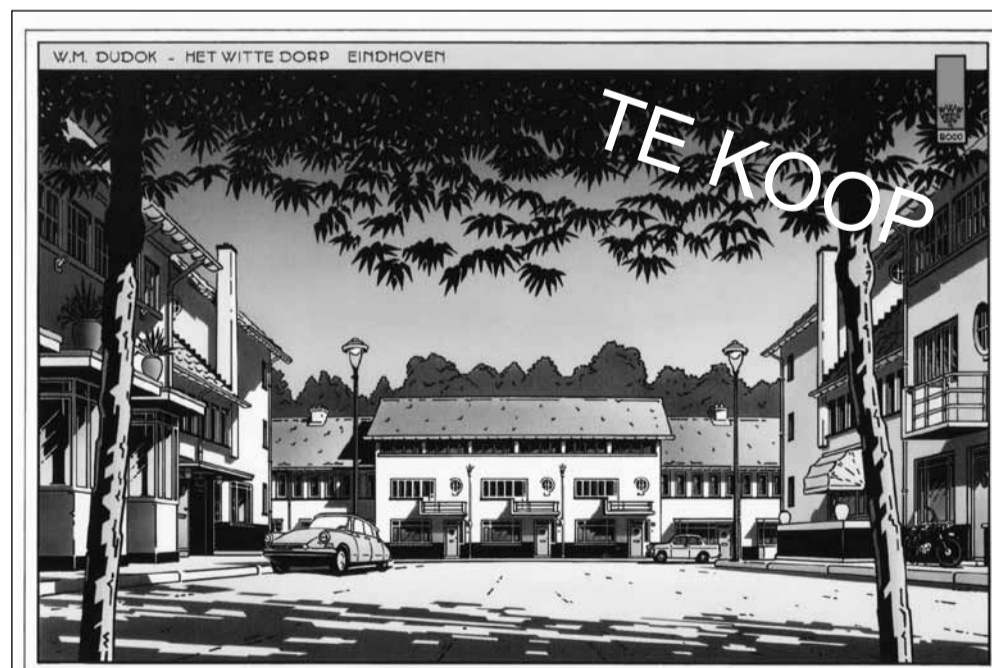
een van de drie te selecteren projecten uit het Alumni Fonds. Dit in het kader van de jubilerende TUE (55 jaar jong) die daarvoor €5.000,- ter beschikking had gesteld (55th anniversary-award, zie <http://www.tue.nl/universiteit/alumni/universiteitsfonds-eindhoven/doelen-projecten/55th-anniversary-award/>). De prijs/ subsidie is toegekend en momenteel wordt deze pilot voorbereid.

De prijs wordt gebruikt om een onderzoeker/ontwerper aan te stellen voor een periode van zes maanden. Deze zal het concept verder ontwikkelen in overleg met de bewoners in de wijk (en ook bewoners van de Schrijversbuurt). De bedoeling is om een voorstel te ontwikkelen dat kan rekenen op instemming van de beoogde gebruikers, en een veldproef voor te bereiden. In het begin van 2012 zullen er daarom uitnodigen worden verspreid om bewoners op te roepen deel te nemen aan de discussie.

Daarnaast heeft een van de studenten zelf met zijn eigen ('out of the box') idee ook een prijs van de gemeente gewonnen. De bedoeling is om de student en de onderzoeker/ontwerper te laten samenwerken, zodat ze van elkaar kunnen profiteren.

Inmiddels is Arne Wessels door de TUE aangesteld en heeft hij kennis gemaakt de parkeercommissie. Afspraak is om eens per maand bij elkaar om hierin als klankbord te fungeren. De commissie hoopt dat de TUE in die periode, in samenwerking met de gemeente met een voorstel kan komen.

Namens de parkeercommissie Witte Dorp en TUE, Cees Donkers

- Ansichtkaarten à € 1,- per stuk
- Posters, met dezelfde afbeelding als op de kaart € 22,50 (totale formaat (b x h) is ongeveer 70 x 50 cm, afbeelding netto: 55 x 32 cm)
- Verjaarskalenders met zwart-wit foto's van een pas opgeleverd Witte Dorp € 7,50

Opbrengst t.b.v. de Wido

Liesbeth Tienkamp - liesbethtienkamp@xs4all.nl - Petrus Dondersstraat 51 - 06-21800525

STICHTING
WITTE
DORP
DE BURGH

58 jaar burenen van Witte Dorp!

Al 58 jaar wonen de heer en mevrouw Dorsman naast de Witte Dorpbewoners. Ze verhuisden in 1954 met twee kinderen vanuit Zeeuws-Vlaanderen naar de Sint Adrianusstraat in Eindhoven. De heer Dorsman werd leraar aardrijkskunde aan het toenmalige gemeentelijk lyceum in de Julianastraat. Mevrouw Dorsman zorgde voor hun twee zonen. Later kwamen daar twee dochters bij die in de Sint Adrianusstraat geboren zijn.

door Marion Steegh

Begin '54 werd het hele blok huizen met even huisnummers in de Sint Adrianusstraat aan de toekomstige bewoners ter beschikking gesteld. De Dorsmannen waren verbaasd over het grote aantal bakkers, slaggers, melkboeren en kruideniers dat in de straat rondliep om nieuwe klanten te paaien. Er was toen nog een aanzienlijke kleine middenstand. Ze konden op de Heezerweg, om de hoek bij 1e Wilakkersstraat, voor bijna alle boodschappen terecht. En alle leveranciers kwamen toen ook nog aan de deur.

Het is bijna een anekdote, maar in 1954 was er maar één autobezitter in de hele Sint Adrianusstraat. De jongens

Foto: ??????

Dorsman voetbalden graag in de straat. Veel kans kregen ze er echter niet voor omdat de buurman, die veel tijd doorbracht met het poetsen van zijn auto, hun bal steeds afpakte. Ze kregen weinig kans om zich aan zijn aandacht te onttrekken.

Dafbussen

Omdat het gezin zich uitbreidde met twee meisjes, hadden ze dringend een grotere woning nodig. Ze verhuisden naar de Petrus Dondersstraat, op een steenworp afstand van het Witte Dorp. Daar wonen ze nu nog.

Hun herinneringen gaan terug naar de zestiger jaren in deze straat. Elke ochtend voor acht uur, stonden de jongens Dorsman met hun neus tegen het

raam gedrukt. Ze telden de 24 voorbij rijdende bussen van Daf. Die bussen vervoerden werknemers naar de Daf-fabriek aan de Burghstraat. Pas na het verdwijnen van Daf werd het rustiger in de straat. Wel bleven de scheuren in de muren van het huis. Het is nooit duidelijk geworden of die door het vele busverkeer zijn ontstaan.

De grootste verandering in het Witte Dorp was het opheffen van het keurige plantsoen met rolschaatsbaan erom heen. Er werd een speelterrein van gemaakt. Destijds werd dit door het echtpaar Dorsman met lede ogen aangekeken. Daar was al gauw geen sprake meer van. Ze genoten ervan om te zien hoe zinvol de nieuwe in-

richting werd benut door de ouders en de kinderen in het Witte Dorp.

Ze herinneren zich ook de klok van de Daf op de hoek van het plantsoen. Dit was een replica van de grote ronde klok die vroeger aan de gevel van het Daf-gebouw aan de Burghstraat hing. Helaas werd de klok gestolen.

Dudokstijl

Nog steeds gaat het echtpaar elke jaar naar het plein op Koninginnendag. Ze letten er doorgaans op dat er alleen spullen uit hun huis gaan, maar soms komen er na de rommelmarkt toch weer spullen bij. Ze genieten ook van de muziek van het midzomernachtfeest. "Ik vind dat leuk. Van mij mag dat hoor", aldus

de heer Dorsman.

Ze houden beiden van de Dudokstijl van het Witte Dorp. Het jubileumboek van het Witte Dorp wordt erbij gehaald. De heer Dorsman vindt het jammer dat het Witte Dorp destijds niet verder uitgebreid werd. Hij wijst op een plattegrond waar de witte huizen gepland stonden. De oorlog kwam hier tussen. Na de oorlog was het zaak dat er zo snel mogelijk nieuwe woningen werden gebouwd. Dit werden de triplexwoningen, een benedenwoning waarop naast elkaar twee bovenwoningen staan, zoals in de Sint Adrianusstraat. Later zouden deze woningen in tweeën gesplitst worden. Dit is er echter nooit van gekomen.

Geweldige vooruitgang

De reconstructie van de Petrus Dondersstraat is een geweldige vooruitgang volgens het echtpaar. "Toen we hier in 1960 kwamen wonen waren de trottoirs breed. Deze werden smaller toen de parkeervakken kwamen. Nu zijn de trottoirs weer breder, sinds de straat smaller is. De 30 km zone is ook zeer prettig. De bushalte is weer dichtbij. De situatie is er alleen maar beter op geworden. De straatlantaarns in retrostijl zijn mooi, maar ze geven wel veel licht!"

Ze voelen zich hier thuis in de buurt. De buurtbewoners letten op hen. Het voelt prettig. Toen ze kwamen wonen in de Petrus Dondersstraat waren zij de jongste. Nu is het andersom. Ze ervaren het huis en de diepe achtertuin in de zomer als een waar paradijs.

door Nel Stevens

Zaterdag 21 januari was ik te gast bij de druk bezochte open dag op het Glorieuxpark aan de Geldropseweg. Bezoekers konden kennismaken met het nieuwe bezinnings- en ontmoetingscentrum St. Joseph, het kloosterverzorgingshuis Glorieux en het omliggende park.

De ontvangst was in het nieuwe ontmoetingscentrum, de voormalige kapel die tot 2010 in gebruik was als trouwzaal. De renovatie is met respect voor het verleden uitgevoerd. Veel van het oude gebouw is bewaard gebleven. De ruimte biedt plaats aan een auditorium (met tachtig zitplaatsen) en twee moderne vergaderzalen. Wie op zoek is naar een

Open dag Glorieuxpark

unieke locatie om te vergaderen, kan dus voortaan in de buurt terecht.

In het auditorium werd informatie gegeven over duurzaam bouwen en wonen, was er een lezing over de zeven werken van barmhartigheid en kunstenaar Silvie van den Akker exposeerde haar kleurrijke werken.

Daarna ging de route naar het kloosterverzorgingshuis, waar onder andere de Zusters van Barmhartigheid wonen.

Modern zorgcentrum

Ook dit gebouw is flink onderhanden genomen en doet in niets onder voor een modern zorgcentrum voor ouderen. Er is zelfs een fysiotherapiepraktijk annex fitnessruimte en

• De druk bezochte open dag van het Glorieuxpark.

kapsalon. In het verzorgingshuis lieten veel vnl. oudere buurtbewoners zich uitleg geven over wonen op Glorieux. Het zorg- en verpleegcomplex biedt sinds kort niet meer alleen een thuis voor religieuzen, maar ook ouderen zonder naasten met een christelijke achtergrond en een CIZ-indi-

catie kunnen er terecht. Personeelsleden vertelden aan bezoekers met interesse in een baan in de zorg of vrijwilligerswerk hoe het is om in deze unieke omgeving te werken.

In de kapel van Glorieux was het even tijd om plaats te nemen en te luisteren naar doorlopende optredens van enkele koren, waarna de inwendige mens aan de beurt was. Ik proefde heerlijke biologische hapjes en erwtensoep die er met het barre weer goed in ging.

Het regende pijpenstelen, maar dat weerhield me er niet van om toch nog even een ommetje door het park te maken. Ik passeerde het gebouw De

Poorter waar de broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes een paar jaar geleden een onderkomen hebben gevonden, bekeek het beeld van Stefaan Modest Glorieux, de oprichter van de congregatie, liep voorbij het Mariakapelletje waar overleden zusters worden opgebaard en mijmerde bij de prachtige vijver over hoe het toch zou zijn om bij min 10 over het ijs te zwieren.

Duurzaam

De komende jaren zal het Glorieuxpark zich verder ontwikkelen op het gebied van kleinschalig wonen, duurzaam bouwen, het opwekken van eigen (zonne)energie en biologische voeding. We houden u op de hoogte.

Voor meer informatie: www.sintjoseph-eindhoven.nl www.glorieuxpark.nl